

WOJEWODA OPOLSKI

Opole, dnia 29 lipca 2021 r.

PN.III.4131.1.50.2021.CW

**Pan
Andrzej Kapica
Przewodniczący Rady Gminy
Izbicko
ul. Powstańców Śląskich 12
47-180 Izbicko**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz.713)

stwierdzam

nieważność uchwały Nr XXX.250.2021 Rady Gminy Izbicko z dnia 28 czerwca 2021 r. w sprawie sprostowania i ujednoczenia pisowni oraz przyjęcie istniejących nazw ulicy na terenie Gminy Izbicko – z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

W dniu 28 czerwca 2021 r. Rada Gminy Izbicko, powołując się art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy. o samorządzie gminnym podjęła uchwałę nr XXX.250.2021 w sprawie sprostowania i ujednoczenia pisowni oraz przyjęcie istniejących nazw ulicy na terenie Gminy Izbicko.

Po dokonaniu analizy prawnej uchwały organ nadzoru stwierdza, iż została ona podjęta bez podstawy prawnej. Takiej podstawy nie stanowi bowiem wskazany przez Radę Gminy Izbicko art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym „do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych

w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2020 r., poz. 470 ze zm.), a także wznoszenia pomników". Z przepisu tego wynika bowiem jednoznacznie, iż rada gminy może nadawać nazwy ulicom, nie jest natomiast uprawniona do wydawania jakichkolwiek aktów ujednociających pisownię nazw istniejących już nazw ulic czy przyjmowania istniejących nazw ulic. Również w obowiązującym stanie prawnym nie ma takiego upoważnienia ustawowego, które przyznawałoby radzie gminy uprawnienie do stanowienia aktu prawa miejscowego o treści zawartej w przedmiotowej uchwale.

Organ nadzoru podkreśla, iż jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestawanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne (postanowienie 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04).

Oznacza to, że w państwie praworządnym wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawie nadanym upoważnieniu do działania. Sposób wykorzystywania kompetencji przez organy państwowe nie jest wyrazem arbitralności ich działania, lecz wynikiem realizacji przekazanych im uprawnień. Działania wykraczające poza ramy tych uprawnień są pozbawione legitymacji. Nie ma tu więc pola dla swobody w działalności organu władzy publicznej. Każde przekroczenie granic określonych przez Konstytucję, pozbawia taki organ legitymacji działania

Ustawodawca, kształtując upoważnienie rady do przyjęcia określonych unormowań, wskazuje zakres przysługującego uprawnienia. Natomiast organ stanowiący gminy podejmując akt prawa miejscowego ma obowiązek ściśle uwzględnić wytyczne zawarte w upoważnieniu, a więc precyzyjnie określić wszystkie przewidziane w normie upoważniającej elementy. W konsekwencji przekroczenie delegacji ustawowej, poprzez zbyt szerokie uregulowanie określonej materii należy uznać za naruszające przepisy prawa. Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu udzielonego przez ustawę upoważnienia w zakresie tworzenia przepisów wykonawczych, a w tych działaniach nie może tego upoważnienia przekraczać. Wydając akty będące źródłem powszechnie

obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy musi respektować zakres delegacji zawartej w aktach prawnych wyższego rzędu.

Reasumując należy podkreślić, iż Rada Gminy podejmując kwestionowaną uchwałę działała w sposób sprzeczny z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym, który upoważnia radę do podejmowania uchwał w sprawach, między innymi, dotyczących nazw ulic.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. Wojewody Opolskiego

Barbara Zwierzewicz
Dyrektor
Wydział Prawny i Nadzoru

Prowadzący sprawę: Wojciech Cybulski Referent prawny, Wydział Prawny i Nadzoru, tel. 77 45 24 549.